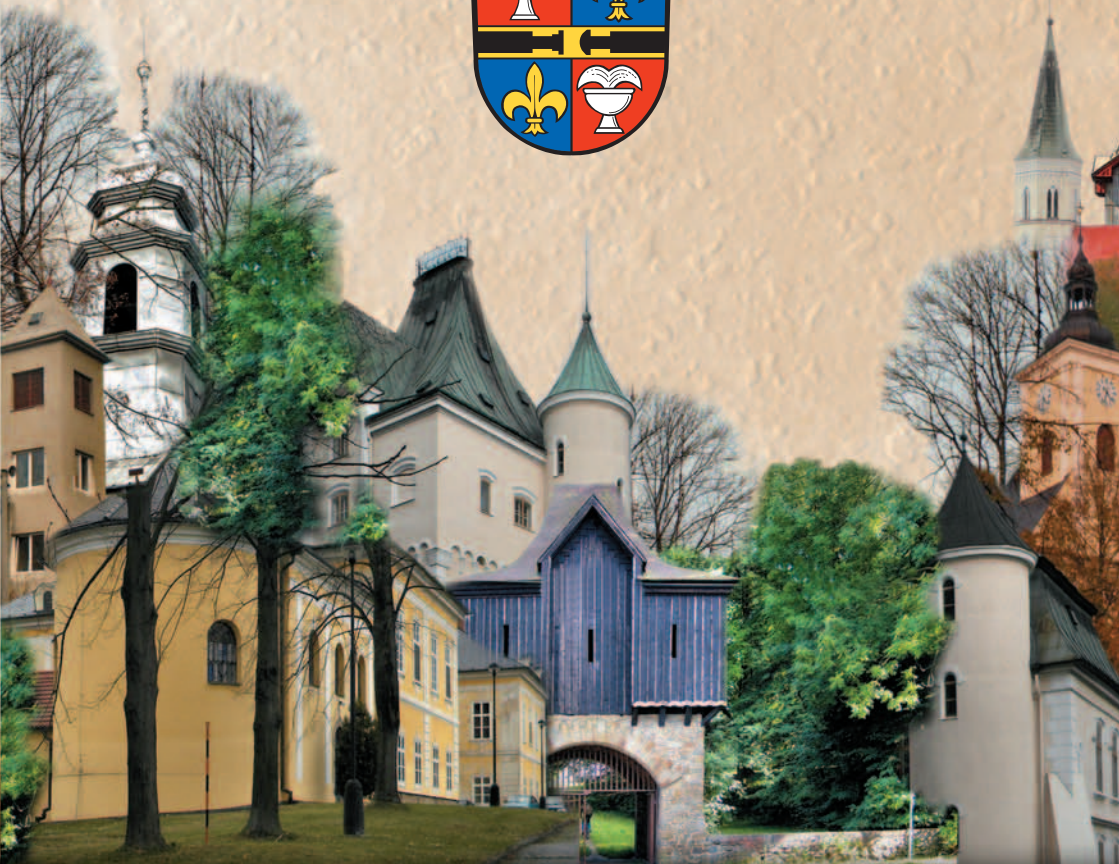

TAJEMSTVÍ STARÝCH VĚŽÍ

Studénka

www.mesto-studenka.cz

Studénka

Město Studénka, ležící v Moravské bráně v oblasti rybníků na okraji chráněné krajinné oblasti Poodří, vzniklo v roce 1959 spojením obcí Butovice a Studénka. V roce 1975 byla k městu připojena obec Nová Horka.

První dochované dokumenty o osídlení obcí jsou ze 14. století.

Mezi významné kulturní památky ve Studénce patří starý zámek, který byl vybudován v renesančním slohu roku 1567 pány z Fulštejna namísto původní gotické tvrze. V letech 1749–1750 dal Josef Kryštof Ondřej Řemplínský z Bereczka postavit novou barokní budovu (tzv. nový zámek), v letech 1860–1863 byla provedena jeho celková přestavba. V budově nového zámku se nyní nachází např. stylová obřadní síň a Vagonářské muzeum.

K dalším kulturním památkám ve Studénce patří barokní kostel Všech svatých, kostel sv. Bartoloměje, přestavěný v novogotickém stylu, kaple sv. Anny, zděná brána meierhofu, kamenný kříž, Fabiánův kříž a zámecká brána. V Nové Horce pak barokní zámek, vybudovaný na místě renesanční tvrze ve 40. letech 18. století hrabaty Vettery z Lilien, kaple sv. Kříže, socha sv. Jana Nepomuckého, ohradní zeď se souborem plastik a zámecký park s kamennou vyhlídkovou terasou.

Nejcennější lokality Poodří zpřístupňuje veřejnosti naučná stezka Kotvice, jejíž úvodní zastavení vítají návštěvníky u Pasečného mostu ve Studénce nebo u mlýna v Nové Horce.

Nejslavnějším rodákem ze Studénky je kardinál František Tomášek, k dalším významným rodákům patří farář Jan Böhm a stavitel Matyáš Reinscher.

Pečeť Studénky

Kopie pečeti je pořizena z Matriky výnosu pozemků pro Studénku z 2. 2. 1820 (MVP, inv. č. 288). Typář o průměru 31 mm byl pořizen v roce 1664, kdy byl majitelem Studénky Josef František, hrabě z Vrba.

V barokní oválné kartuši ve čtvercém štítě je v 1. a 4. poli stříkající fontána (zřídlo), vyjadřující název obce, ve 2. a 3. poli lilie, převzatá z rodového erbů pánů z Vrba. Na břevnu uprostřed jsou iniciály panství .IFHZW. Český majuskulní opis mezi linkou

a linkou s vavřínovým věncem zní:

PECZET . AVRZADV . A OBCZE . STUDENSKE . L . P . MDCLXIV .

Typář byl používán ještě v polovině 19. století.

Kulturní památky ve Studénce

Starý a nový zámek

Barokní zámek ve Studénce se nachází při okraji města ve směru na Bravantice, kde představuje nepřehlédnutelnou dominantu s velkým parkem. První zpráva o dvoru ve Studénce, u něhož byla později postavena tvrz, je z roku 1478. Již v roce 1567 dal tehdejší majitel Karel Herbort z Fulštejna tvrz přestavět na renesanční zámek. V roce 1569 se stali majiteli panství pánové z Vrbna a v roce 1637 nechal hrabě Václav z Vrbna zámek rozšířit a přestavět. Tato budova je dnes nazývána starý zámek, který byl roku 1762 přestavěn na pivovar. Je to třípatrová budova čtvercového půdorysu s hladkou fasádou, v rozích zdobenou bosáží.

Barokní jednopatrová budova nového zámku byla vystavěna roku 1750, v té době byli majiteli panství pánové z Bereczka. V letech 1860–1863 byla Gebhardem III. Leberechtem Blücherem provedena jeho celková přestavba. Původní jednopatrová budova byla rozšířena o přístavbu, o věž a vížku s točitým schodištěm. Mramorové schody hlavního schodiště byly dovezeny z Velkých Kunčic u Glucholazů, litinové zábradlí vyrobily železářny v Blansku. Kolem zámku byl zřízen park, do kterého byly vysázeny mnohé zajímavé cizokrajné dřeviny.

Posledními majiteli zámku byli Blücherové z Wahlstattu. V roce 1936 odkoupila od knížete Blüchera zámek včetně parku obec Studénka a dnes je zámek majetkem města Studénky.

Zámecká brána

Součástí zámeckého parku je zděná brána s dřevěnou střechou, krytou šindelem, která byla údajně vystavěna v roce 1866 a sloužila jako vstupní brána na nádvoří zámku.

Majitelé panství ve Studénce

1. Čamborové z Přívozu (1412)
2. Tvorkovští z Kravař (1431)
3. Třebinští z Třebenic (1436)
4. Puklicové z Pozořic (1436)
5. Skrbenští z Doloplaz (1441)
6. Kobylkové z Kobylí (1447)
7. Hřivnáčové z Heraltic (1447)
8. Fulštejnové z Fulštejna (1467)
9. Pražmové z Bílkova (1580)
10. Studénkové ze Studénky (1624)
11. Bruntálští z Vrbna (1634)
12. Řemplínští z Bereczka (1722)
13. Mönnichové (1771)
14. Larisch-Mönnich (1771)
15. Blücher-Wahlstatt (1832)

Čamborobé z Příbozu

Tvorkobští z Krabař

Škrbenští z Doloplaž

Škrbenští z Doloplaž

Třebmínští z Třebmínic

Puklicobé z Pozořic

Kobytkobé z Kobyli

Hříbňáčobé z Heraltic

z **F**ulštejnaPražmové z **B**ílkobaŘepinští z **B**ereczkaŘepinští z **B**ereczkaStudénkobé ze **S**tudénkyBruntálští z **U**rbna**M**önnichobé**L**arisch - **M**önnich

Blücher - Wahlstatt

Erb posledních majitelů zámku

Originály erbů panství Studénka jsou archivovány na MěÚ ve Studénce.

Soubor obsahuje 17 kusů kreseb.
Jedná se o akvarel na ručním papíru ve formátu A3,
autorem kreseb je Miroslav Magni.

Dva pamětní spisy z roku 1863 z věžiček starého a nového zámku ve Studénce

„V majetku obce Studénky jsou dva zámky, z nichž zdaleka viditelný nový zámek byl vystavěn kolem r. 1750 na vyvýšeném místě, kdežto starý zámek, stojící opodál pod ním u silnice, uniká téměř oku běžného pozorovatele, neboť působí spíše dojmem řadové správní budovy, jak také tomuto účelu ponejvíce sloužil.

V bojích o obec Studénku ve dnech 30. dubna až 2. května 1945 byly obě zámecké budovy poškozeny. Na novém zámku byla úplně zničena střecha, okna byla z větší části rozstřílena a taktéž zdvo, v němž napočteno 45 dělostřeleckých zásahů, bylo silně poškozeno. Obě věžky, jak na staré, tak na nové budově, byly rozstříleny.

Při opravě obou poškozených zámků byly v kopolích jejich věžek nalezeny plechové krabice s pamětními spisy, vyhotovenými v německém jazyce roku 1863. Pamětní spis z věžky starého zámku je přesně označen datem 20. 5. 1863, kdežto spis z věžky nového zámku, nalezený 10. 8. 1946, nemá sice přesného data, avšak ze spisu z věžky starého zámku je patrné, že byl taktéž vyhotoven a uložen do věžky v roce 1863, kdy byla dokončena přístavba pavilonu a schodiště s věžkou.

Spis z nového zámku líčí okolnosti sesutí nové přístavby před jejím dokončením r. 1860 a její solidnější znovuvybudování. Dovídáme se také, odkud byl přivezen materiál k stavbě a jen závěrem učinil pisatel narážku na nedostatek mincí „v tom našem milém Rakousku“.

Zato však spis ze starého zámku nám poskytuje některé cenné historické údaje z tehdejší doby. Mimo vylíčení, jak se statek Studénka dostal do majetku rodu Blüchera, zmiňuje se o větších stavbách v nedávné době ve Studénce a v obcích, v nichž byly statky Blücherovy. Líčí neštěstí, požáry, povodně, suchá léta, nemoci domácích zvířat a uvádí také jména a početní stavy úředníků na jednotlivých Blücherových dvorech, jejich platy a deputátní požitky, jakož i ceny nejdůležitějších hospodářských produktů podle opavského trhu. Velmi kriticky se vyslovuje k nedostatku finančního oběživa, zejména mincí. Vyjmenovává i první úředníky v Klimkovicích po reorganizaci politické správy r. 1850. Nejzajímavější je však část spisu, v níž líčí důsledky zrušení roboty r. 1848. Poznáváme z nich politický postoj vrchnostenských úředníků, kteří

ještě 15 let po buržoazní revoluci r. 1848 a přes vládnoucí absolutismus Bachův nemohou se smířit s důsledky revoluce – zrušením roboty. Tento akt je podle názoru vrchnostenských úředníků, kteří tehdy ztratili především své společenské postavení, pro Rakousko svědectvím bezpráví a do nebes volající svévole, kterou zavinity nesvědomité živly. Tak hodnotili vrchnostenští úředníci revoluci r. 1848, která byla prvním poslem červánků svobody, k níž toužebně vzhlížel deptaný venkovský člověk, odsouzený svými vykořisťovateli a jejich pomocníky i k ztrátě své národní svěbytnosti.

Oba pamětní spisy byly přeloženy do češtiny Aloisem Figallou, tehdejším obecním tajemníkem a matrikářem, a s doplňky ze současné doby byly dne 16. 8. 1946 opět vloženy do věžiček obou zámků po jejich opravě. Originál spisu ze starého zámku je uložen v obecním archivu obce Studénky. Je napsán neznámým pisatelem na svazku tří foliových archů o rozměrech 25 x 39 cm na dobrém papíru.

Dodatek o velikém požáru v Bílovci, který vypukl právě při dopisování spisu v poledních hodinách 20. května 1863, je napsán L. Urbaníkem.

Originál spisu z věžičky nového zámku byl napsán na modrém dopisním papíře a byl uložen v obecním archivu. Nyní tam není a je neznámý.

Jeho přesné znění není dnes známo, neboť se zachoval jen nepřesný opis překladu.“

Zdroj: Květoslav Kadlčík

Pamětní spis z roku 1863, nalezený ve vížce starého zámku ve Studénce

„Ve jménu nejsvětější Trojice.

Při obnově vížky a pokrývání budovy břidlicí v květnu 1863 byla sňata stará kopule s korouhvičkou.

Mimo letopočet 1762, který byl vyražen na praporci korouhvičky, nebyly nalezeny žádné další záznamy o postavení a účelu budovy. Proto při opětném nasazení kopule vížky dne 20. května 1863 jsou napsány obvyklé záznamy a uloženy v plechové krabici do kopule.

Nynější budova s vížkou byla vystavěna dřívějším majitelem svobodným pánem Bercezkem, zemským hejtmanem knížectví opavského a krnovského, současným majitelem Studénky, Bravantic, Olbramic, Zbyslavic a Arnoldsdorfu kolem roku 1762 a zařízena na pivovar. Tento však byl zrušen, když v roce 1771 přešla Studénka do vlastnictví Jana Václava svobodného pána z Mönnichu a spojen s pivovarem v Polance pro statky Jistebník a Polanku.

www.mesto-studenka.cz

V pozdější době byla v hořejší části budovy palírna lihu, která však byla pro neúrodu a hnilobu brambor v letech 1845–1850 zrušena. Místností bylo používáno jako nálevny (hostinec). V prvním poschodí byl a je dodnes byt úředníka a spodní místnosti sloužily také za obydlí. Statek Studénka se statky Polanka, Jistebník, Raduň, Rychvald, Záblatí, Poremba, Obora a Hašlach přešel po smrti pána z Mönnichu r. 1787 na jeho dceru, Excelenci paní Annu, provdanou hraběnku Larischovou z Mönnichu, která v r. 1797 přikoupila statky Bravantice, Olbramice a Zbyslavice po svobodném pánu Bereczkovi, potom největší panství Uschie Biskupie a Jarmacuwku v Haliči. Oboru a Hašlach však prodala arcivévodovi Albertovi, aby umožnila svému panu manželovi Excel. Janu hraběti Larisch-Mönnichovi zakoupit panství Fryštát a Německou Lutyni. Její manžel zemřel při sněmování v Opavě 23. listopadu 1820 ve svém domě čís. 378 v Opavě.

Excelence paní Anna hraběnka Larisch z Mönnichu vystavěla po smrti svého manžela zámek v Raduni s ostatními budovami nově od základů. Zemřela 6. prosince 1829 v Raduni, avšak byla převezena do hrobky v zámeckém parku ve Fryštátě, kde byla pochována po boku svého manžela. Ve svém testamentu poručila statky Rychvald, Záblatí a Porembu svému synovi jako majorátnímu dědici Karviné atd. panu Jindřichu hraběti z Larischů, Jarmacuwka připadla paní dceři Heleně Pücklerové z Tomášova v královském Slezsku, statky Studénku, Jistebník s Bílovcem, Polanku, Bravantice, Raduň a stálý dům čís. 378 v Opavě obdržela dcera Marie hraběnka Larisch-Mönnichová. Její obě sestry, Excelence Rosina, svobodná paní z Haur, provdaná za býv. guvernéra Haliče, a paní Karolina, hraběnka z Beroldingen, provdaná za bývalého vyslance v Petrohradě, obdržely jak z otcovy, tak z matčiny strany své dědické podíly v penězích.

Při úmrtí Excelence paní Anny hraběnky Larisch-Mönnichové byla komtesa Marie ještě svobodná a jako dědička těchto statků zasnoubila se v roce 1832 s panem Gebhardem Leberechtem hrabětem Blücherem, vnukem král. polního maršála knížete Blüchera z Wahlstattu. Snoubenec nabyl při korunovaci pruského krále Viléma I. podobně jako jeho děd knížecí hodnosti, která dědičně přechází v mužské větvi na majitele obou majorátů. K těmto majorátům se čítá: v Rakousku panství Raduň, Bravantice s Olbramicemi a Zbyslavicemi, Studénka, Jistebník s Bílovcem, Polanka a v královském Slezsku panství Kriblovice u Gant, pak Wahlstatt u Lehnice a palác v Berlíně, Pařížské náměstí čís. 2. Z tohoto manželství jsou dva synové a to: Gebhard Leberecht jako budoucí dědic majorátu a kníže, zasnoubený s princeznou Marií,

kněžnou Lobkovicovou, dcerou knížete Ferdinanda z Lobkovicz, vojvody z Roudnice, a potom Gustav hrabě Blücher z Wahlstattu, tentokrát legací tajemník v Cařihradě...

...Během psaní vypukl v Bílovci u kováře vedle lékárny požár, který za prudkého jižního větru směrem ke hřbitovu obrátil v popel 16 domů a 5 stodol a ani dřevěné kříže na hřbitově nešetřil.

Ve Studénce dne 20. května 1863.

Jan Bulla v. r., Jan Nelhiebel v. r., Ludvík Urbaník v. r., Josef Blaschkowitz v. r.

Právě, když jsem chtěl tento pamětní spis svinouti do plechové krabice, dozvěděl jsem se, že dnes o půl dvanácté hodině polední vypukl požár v Bílovci nedaleko lékárny a za silného větru obrátil v popel 16 domů včetně 6 stodol.

Ve Studénce dne 20. května 1863.

Josef Blaschkowitz v. r.“

Pamětní spis z roku 1863, nalezený ve vížce nového zámku ve Studénce dne 10. 8. 1946

„Tato stavba byla vybudována v roce 1860 a to tak, že byl přistavěn pavilon, věž se schodištěm a schodiště na 110 roků starou, jednopatrovou budovu. V důsledku toho vznikly potíže nepravdivosti ve stavbě. Samozřejmě, že i stará budova byla obnovena, štíty nadezděny atd. Stavbu vedl vídeňský stavitel (Korompay), který nechal zdi příliš slabě vyzdít, takže když tesaři dávali střechu na vížku schodiště, toto se zhroutilo a s ním i část pavilonu.

Na štěstí spatřil jeden z dělníků, že ve stavbě se vespod tříští a vypadávají rozdrčené cihly, proto ihned vyzval ostatní, aby přeběhli na pavilon. Tak nepřišel při sesunutí stavby žádný lidský život na zmar. Příčina sesutí byla částečně ve špatném materiálu, avšak z větší části v ledabylé práci. Stavitel Korompay byl soudně přinucen hradit plnou škodu.

Zbylé, nově vystavěné zdivo bylo až do základů rozebráno a nové zdivo bylo stavitelem Václavem Knauerem z Moravské Ostravy podle smluvního ujednání vyzděno hlouběji a silněji. Zednickým mistrem při této stavbě byl Antonín Böhm ze Studénky. Stavební dozor vykonával Adolf Trampler ze Svinova, tesařské práce Valentin Willert z Bravantic, zednickým polírem při stavbě byl Prokop Směja ze Suchých Lazců. Jiní řemeslníci na stavbě byli tito: stolař Ignác Hampel z Opavy, zámečník Antonín Lorenc z Bílovce, klempíř Adolf Patejský z Bílovce, lakýrník Karel Vlk z Moravské Ostravy, sklenář Jan Michel z Butovic a pokrývač Ignác Beier z Velkých Heraltic. Mramorové schody byly zakoupeny ve Velkých Kunčicích u Hlucholazů v Prusku, kvádry kamene na Hukvaldech a Starém Jičíně, litinové součástky v Blansku u Brna.

Nyní se stavba rychle dokončuje. Nediv se, milý čtenáři, proč jsme budovali silné zdi! Kdyby se předtím nesesunula stavba, byly by zdi jistě o mnoho slabší. Ale strach (i když neodůvodněný) a částečně i špatný materiál, donutily vybudovat zvláště silné zdi. Možná, že budeš mít co dělat s bouráním tohoto zdiva a tu jistě řekneš: „Pracovali dobře!“ Každá vrstva byla postříkána vodou a zalita řídkou, mastnou maltou. Do kamenného zdiva byl do vápna přimíchán cement. Rádi bychom pozůstavili též několik mincí, avšak stříbrné mince uzříte v tom našem milém Rakousku zatraceně zřídka. Přesto jsme dobří vlastenci. Kéž by nalezení tohoto spisu nebylo z příčin válečných!

Nyní náleží zámek starému hraběti Gebhardu Blücherovi, vnuku známého maršála „Vorwärts“ z dějin napoleonských válek.

Hospodářskými úředníky jsou následující páni:

Vrchní správce Halmann v Bravanticích, duchovní Banner v Bravanticích, kontrolor Staffe v Bravanticích, správce Neuhiebel ve Studénce, správce Bulla v Jistebníku, kontrolor Walek v Jistebníku, správce Mikeska v Polance, kontrolor Kutschera v Polance, kastelán Quiš v Raduni.

Adolf Trampler v. r.“

Další pamětihodnosti ve Studénce

Kaplička na Panské ulici

Kaplička nedaleko zámku na Panské ulici je jako stovky jiných, přesto je zvláštní. Je ojedinělá svým znakem na štítě kaple, který zřejmě dokládá její budovatele. Je to dvojnáček manželů Řemplínských z Bereczka a Kotulínských z Kotulína.

Tato štuková práce pochází z 2. poloviny 18. století. Podle archivních dokladů jde o znaky F. J. Řemplínského z Bereczka, který držel Bravantice, a jeho manželky Walburgy, roz. Kotulínské z Kotulína. Ta zemřela roku 1776. Kaple tedy byla zřejmě postavena Řemplínskými z Bereczka, blízkými příbuznými Františka Jindřicha.

Dvojnáček manželů Řemplínských z Bereczka a Kotulínských z Kotulína

www.mesto-studenka.cz

Kostel sv. Bartoloměje

Kostel byl postaven v roce 1880 v gotickém slohu za přispění paní kněžny Marie Blücher z Wahlstattu a farníků ze Studénky stavitelem Ignácem Klossem z Nového Jičina místo dřevěného kostelíku, který naposledy sloužil farníkům 24. září 1880. Z farní kroniky se můžeme dozvědět, že původní dřevěný kostel byl postaven přibližně v roce 1409 a obnoven roku 1613, dřevěný strop byl vymalován a podlaha vydlážděna cihlami.

Starý kostel stál uprostřed dřívějšího hřbitova, tj. měřeno od kostelních schodů 10 kroků dolů a od hřbitovní brány 29 kroků nahoru.

Při stavbě nového kostela, která započala 27. května 1874, se ve věži objevila trhlinka, která na čas zastavila práce. Po dokončení stavby byly do nového chrámu přeneseny zvony, varhany a obrazy z kostela starého. Po vysvěcení nového kostela r. 1880 byl starý dřevěný kostel zbořen (15. 11. 1880). V letech 1996–1998 proběhla oprava kostela, o kterou se postaral tehdejší farář Mgr. Rudolf Kopecký.

V tomto kostelíku, situovaném severojižním směrem, byly tři oltáře:

- hlavní (zasvěcený patronu kostela sv. Bartoloměji),
- boční (zasvěcený Marii pomocné),
- boční (zasvěcený Janu Nepomuckému).

Ve věži starého kostela byly tři zvony:

- velký „O rex gloria“ pocházel z roku 1507, vážil 10 q,
- prostřední „Jezus Nazarens“ z roku 1519 vážil 5,5 q, avšak po puknutí v roce 1810 byl po 21 letech vyměněn,
- třetí zvon byl umíráček.

Pod věží jsou základy hluboké 2,85 m a jsou zde zaraženy piloty délky 2,79 m až do středu bočních zdí. Základy kostela jsou všude stejně silné.

K faře patřila i hospodářská stavení – chlév, konírna a kůlna.

Mrázek, Ivo: Střípky z historie Studénky a blízkého okolí

Další pamětihodnosti v Butovicích

Filiální kostel Všech svatých

Jednolodní pozdně barokní podélný kostel s odsazeným, půlkruhově uzavřeným presbyteriem byl v letech 1775–1781 vybudován na místě nejstaršího dřevěného butovického kostelíka, který byl původně zasvěcen neposkvrněnému početí Panny Marie. Při bourání starého kostela v roce 1775 prý byla nalezena pergamenová latinsky psaná listina z roku 1372.

Roku 1509 spravoval dřevěný kostelík barošovický farář Kašpar. V letech 1575–1625 zde působili faráři luteránští a obec získala německý ráz. Ve třicetileté válce byla obec přidělena k šenovské faře, od roku 1642 opět k barošovické. Od roku 1753 byl ustanoven kooperátor podřízený barošovickému faráři. U butovických sedláků nebyli barošovičtí faráři v oblibě, poněvadž obyvatelé Butovic kárali

www.mesto-studenka.cz

za karban a opilství. Roku 1784 byla zřízena samostatná lokálie, která byla od roku 1843 povýšena na faru.

Nynější kamenný kostel byl zasvěcen Všem svatým, později svatě Anně.

Průčelí kostela je výsledkem stavebních úprav, které probíhaly kolem roku 1830.

Kostel stojí na návrší na vysoké podnoži, která vyrovnává svažitost terénu. Interiér kostela je zdoben cennými oltářními obrazy fulneckého malíře J. G. Frommela, člena známé fulnecké malířské rodiny, z let 1788–1789.

Mrázek, Ivo: Strípky z historie Studénky a blízkého okolí

V roce 1998 byla sňata věž kostela a prováděla se celková menší rekonstrukce. V kopuli byly v kovové schránce nalezeny písemnosti z předchozích oprav, listiny, mince a další předměty. Po dokončení prací byly spolu s novými dokumenty vráceny na původní místo. Dokumenty jsou uloženy ve třech válcových nádobách z měděného plechu a označeny čísly. Akt uložení je fotograficky zdokumentován.

Ukázka části nálezu z kovové schránky:

Zna Erinnerung

an dem Königlichen Land- und Forstamt
beständig bei Weiden.

Am 4. Oct. 1897. pflegte der
Blick in dem Königlichen Land- und Forstamt
nachfolgende Befehle zu empfangen:
Der Herr Hofrath Herrmann
in Weiden wurde beauftragt mit dem
Herrn am 24. Oct. 1897.

Sie sind ersucht, beständig bei:
Herrn Land- und Forstamt Weiden
auf alle Fälle

- Herrn Land- und Forstamt Weiden
- Herrn Hofrath Herrmann
- Herrn Hofrath Herrmann
- Herrn Hofrath Herrmann
- Herrn Hofrath Herrmann
- Herrn Hofrath Herrmann
- Herrn Hofrath Herrmann

Der Herrmann wurde dem J. Herrn Hofrath
auf dem 24. Oct. zum Besten
überwiesen und die Handlung
am 24. Aug. 1897 beendigt.
Jedenfalls die J. Herrn Hofrath
auf dem 24. Oct.

Am 4. Sept. 1897 wurde der
Herr Hofrath Herrmann
auf dem 24. Oct. zum Besten
überwiesen und die Handlung
am 24. Oct. beendigt.

Die Befehle zu beiden Seiten sind dem
Herrn Hofrath Herrmann
auf dem 24. Oct. zum Besten
überwiesen und die Handlung
am 24. Oct. beendigt.

Wir hoffen das das Beständige
des Hofrath Herrn Hofrath
auf dem 24. Oct. zum Besten
überwiesen und die Handlung
am 24. Oct. beendigt.

Beständig am 4. 9. 97.

Colobator Caput Christi

Herr Hofrath Herrmann	Herr Hofrath Herrmann
Herr Hofrath Herrmann	Herr Hofrath Herrmann
Herr Hofrath Herrmann	Herr Hofrath Herrmann

Kamenný kříž

Před ohradní zdí hřbitova u kostela Všech svatých v Butovicích se nachází kamenný kříž z roku 1835, posazený na vysokém hranolovém podstavci s volutovými křídly.

Kaple svaté Anny

Kaple sv. Anny byla založena roku 1540 fojtem Jiřím Butovským. Ve 40. letech 19. století byla pro nebezpečí požáru na příkaz vrchního úřadu zbořena. Nad oltářem bylo umístěno sousoší zobrazující sv. Annu, sv. Marii a Ježíška.

V roce 1852 byla postavena nynější zděná obdélná kaple s půlkruhovým závěrem a sedlovou střechou. Kaple má hladkou fasádu a průčelí, završené trojúhelníkovitým štítem, který člení lizénový rámeček, v jeho ose je vchod s půlkruhovým záklenkem s novodobou kovanou mříží.

Ke kapli sv. Anny se vztahuje legenda:

„Hodně vody protéklo Butovickým potokem u místa, na kterém se nachází kaple sv. Anny. Byla to místa zarostlá křovím, v němž hnízdilo množství strak. Kolem křoví prováděly svůj rej se silně provázeným skřekem.

Faráři, který v té době bydlel v blízkosti, byl tento křik tak nepříjemný, že se jednoho dne rozhodl, že křoví odstraní. Při mlácení byl pod listím objeven dřevěný obraz svaté Anny. Nechal jej vyčistit a pověsil jej ve farním kostele. Druhý den ráno však v kostele nebyl. Nalezli jej opět na starém místě. Tato zvláštní příhoda se opakovala ještě dvakrát. Farář z toho usoudil, že sv. Anna by měla být uctívána tam, kde byl obraz nalezen, a proto nechal na tomto místě postavit dřevěnou kapli s věžičkou. Nad oltářem byl připevněn obraz na dřevě malovaný a vedle něho na stěně byly namalovány straky. To na památku toho, že kaple děkuje za svůj vznik právě křiku těchto ptáků.“

Obraz za 450 let ztrouchnivěl, jen legenda přečkala věky.

Jménem Anna bylo křtěno mnoho dívek v butovické farnosti. Pověst vypravuje o následcích hrozného moru, kdy zůstaly statky a domy zcela prázdné. Hladověli i psi, a vykonávali tak službu hrobníků.

Mrázek, Ivo: Strípky z historie Studénky a blízkého okolí

Zděná brána meierhofu

Ojedinelá slohově výrazná klasicistní zděná brána bývalého hospodářského dvora „meierhofu“ v Butovicích byla vybudována na konci 18. století.

Průjezd brány tvoří půlkruhový záklenek, původní dřevěná dvoukřídlá vrata byla nahrazena novými a krytina brány byla opravena do původní kvality. Přední strana průjezdu s dvojicí pilastrů, které opticky podpírají římsu i vavřínové festony nad štítovým nástavcem, zůstaly v původním stavu.

Brána, která je součástí bývalé ohradní zdi, se nachází v areálu Na Vyhliďce č. p. 836.

Pamětihodnosti v Nové Horce

Zámek Nová Horka

Barokní trojkřídlý dvoupodlažní zámek byl vybudovaný na místě renesanční tvrze ve 40. letech 18. století hrabaty Vettery z Lilien. Zámek v roce 1855 vyhořel a v letech 1856–1866 byl opravován.

Úpravy ovlivnily vzhled fasád i interiéru, především ve 2. podlaží. Zámek měl původně mansardovou střechu s vikýři, ta byla při opravě po roce 1855 nahrazena valbou. V přízemí zámku zůstala zachována původní barokní dispozice. Stěny většiny místností jsou obloženy dřevěným deštěním, v některých prostorách je vestavěný nábytek z 2. poloviny 19. století. Z haly do podkrovního schodiště vede dřevěné vřetenové schodiště s balustrovým zábradlím.

V okolí zámku se nacházejí další zajímavé kulturní památky:

- ohradní zeď se souborem plastik,
- zámecký park s kamennou vyhlídkovou terasou,
- socha sv. Jana Nepomuckého (kamenná plastika z 2. poloviny 18. století).

Fotografie původní a opravené plastiky:

Kaple sv. Kříže

Při zámku Nová Horka se nachází obdélná kaple Nalezení svatého Kříže. Tato kaple s půlkruhovým závěrem přiléhá jižní průčelní stranou k budově zámku.

Podle archivních pramenů byla vybudována v roce 1729 a rozšířena v roce 1775. V interiéru byla bohatá fresková výzdoba, avšak fresky byly v roce 1970 zalíčeny.

Vydalo město Studénka
nám. Republiky 762
742 13 Studénka

www.mesto-studenka.cz

Fotografie: archív, Jindřiška Gurková
Zpracovala: Jindřiška Gurková, Informační centrum Studénka
E-mail: infocentrum@mesto-studenka.cz

Rok vydání: 2012

PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN MORAVSKOSLEZSKÝM KRAJEM

